

ת"פ 50740/09 - מדינת ישראל נגד אליעזר מרטינז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50740-09-09 מדינת ישראל נ' מרטינז

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר מרטינז

הנאשם

מחלוקת

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, בעובדות כתוב האישום, בעבורות של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. בהתאם למתחאה בכתב האישום, ביום 22.3.19 בשעה 00:55 השתף הנאשם בנסיבות פורimos באולם "אחוזה אבות" בקריית ארבע. במהלך שהותו במקום התפתח ויכוח בין שילה ישראל, שככל דחיפות. חברתו של הנאשם, נועה בן שטרית ניסתה להפריד ביניהם, אז דחף הנאשם לעברה קופסת פלסטיק שפגעה בבטנה. בהמשך נטל הנאשם סכין מטבח האולם ויצא ליציאה תוך שהוא נושא את הסכין מאחורי גבו. דניאל ישראל, שצפה בכך, הגיע לנאשם והוציא את הסכין מידו וכתוכזהה מכר נחתך בידו.

3. ביום 20.8.20 הודיעו הצדדים שהגיעו להסדר טיעון לפיו כל וتسקיר שירות המבחן יהיה חיובי, איזו עמדת המאשימה הינה למסר שירותה בעבודות שירות לצד מסר מותנה, וככל ותוכנו של הتسקיר יהיה שלילי, תעזור להטלת עונש מסר בפועל.

تسקיר שירות המבחן:

4. ביום 30.11.20 הוגש תסקיר שירות המבחן. אביה מתוכנו בתמצית.

5. בתסקיר תואר הנאשם כבן 27, רוק המתגורר בדירה שותפים בבית שימוש ועובד בבניה. הנאשם נולד בארץ והוא אמריקאי, התגורשו עם לידתו, ומאז נזדק הקשר עם אמו. הנאשם תיאר כי בעת גידילתו, ובעת שבאו עבר בbattle הקהילה החרדית בה התגוררו, שהה בביתה של משפחה שם טיפול בו אם המשפחה, אשר שימשה עבורו כאם. יחסינו הנאשם עם אביו לא היו ברורים. הנאשם עבר עד כיתה י"ב 8 מסגרות לימוד שונות. מאז גיל 15 שילב הנאשם עבודה לצד לימודיו כדי לסייע כלכלית לאביו. בתסקיר תואר מעבר בין שני הוסטלים, ובהמשך שיטוט משך שנה כאשר הנאשם היה מחוסר קורת גג בתקופה זו ועובד בעבודות Müdמנות, מהם שלח לאביו כסף

כדי לסייע בפרנסתו. הנאשם מסר שלא שיתף את אביו אודוט מצבו ולא שב להתגורר עמו.

6. במהלך שירותו הצבאי, במסגרת "נצח יהודה" השלים הנאשם 12 שנות לימוד, וסיים שירות צבאי מלא. אביו של הנאשם נפטר כחודיים לאחר שחרורו. הנאשם ביקש לשירות צבאי בקבוע אך הדבר מנע בעדו בשל שימוש באלכוהול אשר בגינו נשלל רישיונו.

7. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לפרט אודוט קשיים שחוווה בחייו, לרבות הקשר המורכב עם הוריו. הנאשם שלל שימוש בסמים, ובאשר לשימוש באלכוהול תאר שוצר אלכוהול באופן תכוף עם פטירת אביו, והשימוש אף הפר לימיומי. לפני שנה וחצי פנה הנאשם לטיפול ביחידת התמכוורת בקריית ארבע, ומazel 10.4.19 לא צרף אלכוהול. הנאשם שלל צורך טיפול בפן התמכוורת אך הסכים ליטול חלק בטיפולים נוספים אחרים שהוצעו לו.

8. בהתייחס לעבירות בהן הואשם נטל הנאשם אחריות למקורה וביטה חרטה על התנהלותו. הנאשם הסביר שבאותה העת היה מצוי בעיצומה של תקופת צריכה מסיבית של אלכוהול. את המסיבה שתוארה בכתב האישום ארוגנה משפחחת בת זוגו. הנאשם ציין כי במהלך המסיבה ראה בחור צעיר, שאינו מכיר, מתפרק למיחס ומנסה לגנוב אלכוהול. הנאשם ניסה לעצור בעדו, אך הויכוח ביניהם הפך לתגרה. עוד תיאר כי אחד המשתתפים ניסה לגעת בבית הזוג. מאוחר וחש מאים ממשתתפי המסיבה נטל הנאשם סכין מטבח שמצא וטמן אותה בחגורתו מאחור. על פיו, הנער שניסה לגנוב אלכוהול הוא שניסה ליטול ממנו את הסכין, ונחתר ממנו בטעות. הנאשם לא זכר היבט את האירוע מאחר והוא מעורפל אך ציין כי הבין כבר במהלך האירוע את חומרת מעשיו שכן לא הצליח לוסת את רגשותיו. הנאשם תיאר שזמן מה לאחר האירוע פנה מיזמתו לנער שנפצע, התנצל בפניו והצעיר לו עזרה.

9. הנאשם תיאר שהוא מאוכזב מהתנהגותו כמתואר בכתב האישום, ערך חשבון נפש וחיליט לטפל בעצמו בתחום ההתמכורות. שירות המבחן התרשם שאכן, השימוש באלכוהול הוא שעמד בסיס המעשים והוביל להתנהגותו האימפולסיבית.

10. בפניית שירות המבחן למחלקה לשירותים חברתיים אישרה המחלקה את דברי הנאשם אודוט הטיפול שקיבל במהלך השנה מעוז'ס היחידה. על פייהם הטיפול היהiesel והנאשם נתרם ממנו. עוד שולב הנאשם בקבוצת הכנה תעסוקתית לצעירים וסיים אותה בהצלחה, על אף שלא שולב, כפי שתכנן, לימודי אקדמיים. התרומות הגורמים המתפללים הייתה משיקום אינטנסיבי שעבר הנאשם, תוך שינוי דפוסים והתנהלות מסוימים. הומלץ על הפניהו הנאשם להמשך קבלת סיוע וליפוי מגורמי טיפול.

11. שירות המבחן התרשם לחוב מהשינוי שעבר הנאשם, חרב נסיבות חייו הקשות ונעדנות התמיכה. נסיבות אלו הן שהובילו לשימוש מופרז באלכוהול אשר במצב דחק עלול לגרום להתנהגות אימפולסיבית ואלימה ואלו עודם ניצבים בגורם הסיכון להישנות העבירות. מצד שני תוארו בגורם הסיכון לשיקום השינוי המשמעותי שעבר הנאשם, שהיח הפתוח שהוא מנהל, תפקודו התקין בצבא ושאיפותו לעתיד, מבחינת תעסוקה והקמת משפחה. עוד צינה פנימית היוזמה לטיפול ושיקום ביחידת התמכוורת והבעת הסכמה להמשך טיפול משקם.

12. בשים לב לשקלים האמורים מצא שירות המבחן להמליץ להטיל על הנאשם עונישה חינוכית ושיקומית, אשר לא תפגע בהמשך שיקומו, ולהטיל עליו 200 שעות של"צ לצד צו מבחן לשנה.

תמצית סיעוני הצדדים:

13. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שבעת ביצוע העבירות עלתה תמונה מדאגה של אלימות שנבעה מהנאשם עקב צריכה מופרחת של אלכוהול. המאשימה ציינה שמהתקיר לא עולה תמונה ברורה אודות מצבו של הנאשם כiom והאם נגמר. המשך שתיה עלולה למנוע את רצוי העונש בעבודות שירות. עוד ציינה שבשים לב לחומרת המעשים, בצירוף הסיכון אותה החזק הנאשם, תעזור להטלת 6 חודשים מאסר אשר יRCTO על דרך עבודות שירות.

14. הנסגور ציין כי בניגוד לumedת המאשימה, אין מדובר בעשורים שחומרתם רבה. המעשים נעשו בעת שהנאשם שתו, בנסיבות פורמים, והחזקת הסיכון הייתה לשניות בודדות. אין מדובר במיל שהתכוון לעשות שימוש בסיכון. הנאשם אינו אדם מסוכן ומАЗ האירוע לא הואשם הנאשם באירועי אלימות נוספים, חרב חלוף שנתיים ממועד האירוע.

15. עוד טען הנסגור שבתקיר שירות המבחן ניתנה התייחסות מרוחיבה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, גידלותו לאם ופטירת אביו בנסיבות. נכון לימים אלו הנאשם הינו מחוסר עבודה עקב התפשטות נגיף הקורונה, מתקיים מקצתת המל"ל בלבד ונושא לבדו בהוצאותיו הרבות. הנאשם מתקיים באמצעות נטילת הלואאות מחבריו. הטלת עונש מאסר בעבודות שירות על הנאשם יוביל לפגיעה בשיקומו שכן לא יוכל להתקבל לעבודה. בנסיבות אלו יש לקבל את המלצת שירות המבחן. סיבה נוספת בגין יש לקבל את הממליצה היא משום שבכך יוכל הנאשם סייע מצד רשות הרוחה במסגרת צו המבחן.

16. בתום הדברים ציין הנאשם שחלפו שנתיים מאז האירוע. באותו המועד היה בסיטואציה חריגת להתנהלו, והוא הבין מיד שטעה בשיקול הדעת והוא מצר על אף. הנאשם ציין את רצונו להתקדם בחיו, להקים משפחה ולהיות אדם מהשורה.

מתחם הענישה ההולם:

17. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

18. במשיו המתוארים בכתב האישום פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, שלמות גופו ותחזוקת הביטחון שלו, שמירת הסדר הציבורי ושלטונו החוק.

19. באשר לעבירות תקיפת סתם, נראה כי מתחם העונש, עפ"י פסיקת בימ"ש העליון, נעה בין מאסר מוותנה ועד ל-14 חודשים מאסר, וזה תקין בהתאם לחומרת התקיפה, עברו של הנאשם, נתילת האחריות ועוד.

20. ראו: רע"פ 4265/15 דdon נ' מדינת ישראל (נבו, 22.6.2015), במקרים של דחיפה ואיום, אישר ביהם"ש העליון כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות תקיפת סתם ואוימים נע בין 3 חודשים מאסר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-14 חודשים מאסר בפועל. בرع"פ 10232/17 ראוון נ' מדינת ישראל (נבו, 14.3.2018) אושר ג"ד של בימ"ש השלום אשר בו נקבע שמתחם העונש בגין עבירות תקיפת סתם נע בין מאסר מוותנה ועד ל- 9 חודשים מאסר בפועל.

21. באשר לעבירות החזקת סיכון נקבע בפסקה כי יש למגר בכל דרך את "תופעת הסכינאות" אשר במהלך יכולה כל מריבה מילולית לפגיעה בגוף ובנפש (ע"פ 6720/04 מדינת ישראל נ' עסם זהאייה (3.11.04); ע"פ 9133/04 גordan נ' מדינת ישראל (20.12.04)).

22. מתחם העונש בגין עבירה זו נע בין עבודות של"צ, התchieבות וצו מבנן במרקם בהם לנאים אין רקע קודם (כך לדוגמה ברע"פ 1949/15 אימן תקרורו נ' מדינת ישראל (02.04.15)) ועד למספר חדש מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, זאת ככל ולנאמן רקע דומה קודם (ראו: עפ"ג 56424-10-10 מדינת ישראל נ' מورد מסארה (4.4.11) אליו הפניה המאשימה וכן ראו רע"פ 3676/15 עבד מהאגנה נ' מדינת ישראל (15.06.08)).

23. בבחינת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה, יש לחת ביחסון את העובדה, כי הנאם נטל סכין ואחז בה מאחורי גבו, לאחר ויכוח מילולי וڌיפות עם אדם אחר. התנהלות זו, נוכח דברי הנאם בשירות המבחן - לכך שהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול, הינה בעלת פוטנציאל נפייז ביותר. מנגד, וביחס לאירוע התקיפה, הרי שככל ומעשה התקיפה ייחס לדחיפת קופסת הפלסטיκ שפגעה בחברתו, המדובר ברף נמוך של מעשים. אף התקון שנעשה בכתב האישום הינו משמעותי - שכן לפחות מצוין העובדה כי בעת שהוציאו דניאל מידיו של הנאם את הסכין, הוא נחתר, כתוב האישום אינו מייחס לו עוד את אירוע התקיפה בהיבט זה.

24. בשים לב כאמור, ראוי לקבוע את מתחם העונש החל מעונש צופה פנוי עתיד, לצד צו של"צ - ועוד מספר חדש מסר שיכול וירוץ על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלוית.

העונש המתאים לנאם:

25. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאם שלפני בטוחה הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסקאה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנسبות שאין הקשור ביצוע העבירה, ועלין לשקל את נסיבותו האישיות של הנאם, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצוה שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי הרטעה, ובכללם הרתעת הרבים.

26. הנאם נטל אחריות מלאה על מעשיו. בשירות המבחן פירט הנאם באופן כן ופתח את המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירה (השימוש המופרז באלכוהול וטשטוש הגבולות).

27. הנאם נטל חלק בהליך טיפול רפואי משמעותי מאוד, ללא קשר עם שירות המבחן. הדיווח מגורמי הטיפול במסגרת המחלוקת לשירותים הינו חיובי מאוד, תוך שהמלצתם הינה להמשך טיפול באופן שייתן לנאם הכוונה תעסוקתית לימודית ורגשית. בהתאם לדיווח הנאם הוא אינו צריך אלכוהול מזה לעלה משנתים.

28. בנוסף, לחת ביחסון את נסיבות חייו הקשות של הנאם. הנאם נותר למעשה ללא כל תמיכה משפחתית: נעדר קשרمامו, אביו נפטר בצעירותו, והנאם מילא למעשה תפקיד הורי ביחס לאביו, עת תמן בו כלכלית כבר מגיל צעיר. לנאם מעולם לא הייתה מסגרת תומכת ויציבה. הוא ננד עם אביו בכל מהלך שנות התבגרותו, עזב מסגרות, לא השלים כנדרש את לימודי ולא קיבל סיוע מכך גורם. חרף האמור, הצליח הנאם, בכוחות עצמוו, לשיקם עצמו, להשלים שירות צבאי משמעותי, למצואו מסגרת תעסוקתית מותאמת, לדאוג לתנאי מגורי, וכעת הוא גם מפרנס את עצמו.

29. סבורני, כי המדובר בשיקום מרשים שנעשה על אף נסיבות חיים קשות במיוחד, שככל טلطלה נוספת בחיה הנאםicut, עלולה להוביל לפגיעה ממשית בשיקומו זה. בנוסף, המלצה שירות המבחן כוללת רכיב של מבחן לצורך השלמת השיקום, ואף מטעם זה יש לאמץ את המלצה.

30. נוכח האמור, ראייתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שירות ל羣衆 הצבור בהיקף 200 שעות. שירות המבחן יגיש את תוכנית השל"צ לאישור בית המשפט עד ליום 30.9.2021.
- ב. מאסר למשך חודשים וזאת על תנאי למשך שניםיים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ג. צו מבחן למשך שנה.

המצוירות תשליך העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אב תשפ"א, 26 ביולי 2021, בנסיבות המשימה הנאשם ובא כוחו.